

[Himmelstrup.]

det, jeg vil lede det og foreskrive dets Forretningsorden. Det forekommer mig nu, at den højtærede Handelsminister har Udvalg nok: han har § 1-Udvalget, og han har § 5-Udvalget med et Forretningsudvalg, og nu kommer der ifølge den nye Paragraf efter § 5 et Appeludvalg. Det forekommer mig derfor, at det havde været rimeligt, om han havde henlagt dette yderligere Udvalg til Udenrigsministeren.

Jeg vil gerne understrege, at Landbrugsraadet repræsenterer det samlede danske Landbrug, idet baade de store Andelsorganisationer og Husmandsforeningerne og Landboforeningerne er tilsluttet det, og Landbrugsraadets Præsidium bestaar af Repræsentanter for disse forskellige Organisationer. Jeg tror derfor, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen for Fremtiden kan være ganske rolig for Landbrugets Stilling til de Forslag, vi har stillet, han kan være sikker paa, at Landbruget slutter fuldt og helt op bag dem. (*Christmas Møller: Bag hvad?*). Bag vore Forslag.

Vi maa altsaa med Beklagelse konstatere, at vi ingen som helst Indrømmelser har faaet, hverken paa § 3 eller paa § 4, ingen reelle Indrømmelser i hvert Fald, fordi det Udvalg, Ministeren ganske vist tilbyder at nedsætte — det, som han kalder Valutaraadet, og som skal bestaa af Repræsentanter for Ministerierne og de eksporterende Erhverv —, knyttes til Handelsministeriet, og saa er dets Opgave og Virksomhed i Virkeligheden helt fortegnet.

Det andet Omraade, hvor vi havde ønsket nogle Indrømmelser, og hvor det havde været nødvendigt at give dem, hvis Flertallet med Føje vilde kunne tale om, at det stillede sig imødekommende over for Mindretallet, er med Hensyn til Spørgsmaalet om Forholdet mellem Handelsministeren og Rigsdagens Valutaudvalg. Jeg tror ikke, dette Forhold har været saa idyllisk, som man har villet give det Udseende af ved Sagens første Behandling, da navnlig det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremhævede, at alle de Beslutninger, der var taget, var blevet taget i Enstemmighed, og at Handelsministeren havde haft saa overmaade let ved at forhandle med dette Udvalg; jeg kunde jo overbevise mig om det, sagde det ærede Medlem, ved at læse de Protokoller igennem, som laa ovre i Handelsministeriet, thi deraf vilde det fremgaa, hvor idyllisk Arbejdet havde formet sig. Nu er der den Svaghed, forekommer det mig, ved disse Protokoller, som jeg har været ovre

at se, at de vel indeholder et Resumé af Forhandlingerne, men dette Resumé er ikke forelagt Medlemmerne til Godkendelse, saa man maa nærmest opfatte det som Sekretærens private Notitser om Mødernes Forløb, og saa har de jo ikke fjerneste Betydning i denne Sammenhæng. Naar jeg tænker tilbage paa de Stridigheder, der var mellem den højtærede Minister og Valutaudvalget f. Eks. i Efteraaret 1932, føler jeg mig ikke fuldt ud overbevist om, at Arbejdet altid har formet sig saa idyllisk, som man har villet give det Udseende af, saa at det ikke skulde være ønskeligt eller nødvendigt, at Rigsdagens Magt og Indflydelse blev styrket i Forholdet over for den højtærede Handelsminister.

Det ligger jo i Sagens Natur, at naar der skal gives Love af den Karakter, her er Tale om, maa det i meget høj Grad blive Bemyndigelseslove; Rigsdagen høres jo *bemyndige* Handelsministeren til at foretage dette eller hint, naar de skiftende Situationer kræver det foretaget. Forholdet er altsaa det, at man har nedsat et saadant Udvalg for dog at have nogen Føling med, hvad det er, der sker; men naar man formulerer det paa den Maade, som man har gjort i de hidtidige Valutalove, og som det ogsaa er formuleret i det Forslag, der nu foreligger til Behandling: at Handelsministeren kun har Pligt til at forhandle med det paagældende Udvalg, men at han i øvrigt kan gøre det ganske, som det passer ham, saa spiller Udvalget jo ikke den fjerneste Rolle, og det er da derfor, at vi baade i § 7 og i § 10 i det Forslag, vi har stillet, har ønsket at give Rigsdagens Valutaudvalg og derigennem Rigsdagen en større Indflydelse paa disse overordentlig vigtige Forhold derved, at en Række Beslutninger, som skal træffes, skal godkendes af Rigsdagens Valutaudvalg, som altsaa er Lovgivningsmagtens Repræsentanter i den givne Sammenhæng; heraf følger, at Ministeren ikke kan skalte og valte, ganske som det passer ham. Derfor har vi i §§ 2, 7 og 10 stillet Forslag, som tilsigter at øge Rigsdagens Indflydelse gennem Øgelse af den Magt, som Rigsdagens Valutaudvalg har. Paa dette Punkt har vi imidlertid mødt en fuldkommen blank Afvisning fra den højtærede Minister, og jeg gad derfor nok vide, paa hvilke Punkter det er, at Flertallet har vist sig villigt til at gøre Indrømmelser for at opnaa Samarbejde med os. Der foreligger ikke det mindste i den Retning.

Vi har dernæst stillet et Par Ændringsforslag, nemlig under Nr. 9 og 10, som tager